

Відгуки. Рецензії. Повідомлення

матеріалів з музичного, образотворчого, хореографічного мистецтв пояснюється специфіка кодомовного мистецтва через концепти-епістеми: "дискурс", "дискурсивна практика", "дискурсивні події", "архів" (М. Фуко); "семіотичну структуру" (Р. Якобсон та У. Еко); "лейбл, лабіринт" (У. Еко); "фонологію – мову" (Празький лінгвістичний гурток, Чеська семіотична школа, Я. Мукаржовський); "міф" (К. Леві-Строс); "інтонацію" (Б. Асаф'єв), "комунікативні архетипи, музичні лейбли" (Д. Кірнарська).

Дослідження О. С. Афоніної відзначено незаперечною новизною, масштабністю задуму, переконливістю концепції, бездоганною логікою побудови та вагомістю отриманих результатів, що представляє практичну цінність рецензованої монографії.

Література

1. Афоніна О. С. Коди культури і "подвійне кодування" в мистецтві: монографія / О. Афоніна. – К.: НАКККіМ, 2017. – 314 с.

Гончарова Олена Миколаївна
доктор культурології, професор
Київського національного університету
культури і мистецтв

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію Ж.З. Денисюк

"Постфольклор інтернет-комунікації в аксіологічному вимірі"

Монографія Ж. З. Денисюк присвячена висвітленню проблематики функціонування аксіосфери сучасного суспільства в умовах трансформаційних змін. Актуальність рецензованої праці зумовлена підвищенням ролі комунікативних технологій і практик у сучасних суспільствах, які фокусують низку ключових проблем функціонування суспільної свідомості, взаємодії матеріального й духовного компонентів, формування ціннісно-світоглядних орієнтирів людини.

Проблемне поле дослідження поєднує теоретичні здобутки культурології, фольклорного дискурсу, теорії масових комунікацій, що дало змогу авторці застосувати цілісний культурологічний підхід до осмислення взаємовпливів та трансформаційних змін аксіосфери, репрезентації ціннісно-смыслових значень та ідеалів соціуму в культурному просторі через тексти постфольклору, які зародилися в інтернет-просторі.

Загальна стратегія дослідження розгортається через застосування методів дослідження – системного, культурологічного, семіотичного, аксіологічного, що дало змогу дослідити феномен постфольклору як культурну та комунікативну практику сучасності, розкрити характер ігрового та карнавалізованого креативу, виявити сутнісні змісти його конотацій та ціннісно-смыслових домінант, детермінованих комунікативними практиками інтернету.

Наукова новизна монографії Ж. З. Денисюк полягає у розкритті значення комунікації та творів постфольклорного типу в системі ціннісних орієнтирів сучасного світу та визначенні місця людини в ньому.

Практична значимість монографії полягає у можливості широкого застосування матеріалів дослідження культурологами, мистецтвознавцями, соціологами з метою більш поглибленого вивчення функціонування аксіосфери сучасного суспільства та проблематики, пов'язаної з питаннями її аномії та фрагментації, а також в освітньому процесі, а також у розробці лекційних курсів, посібників і підручників із культурології, теорії та історії культури, соціології культури і под. та низки відповідних спецкурсів.

Отже, монографія Ж. З. Денисюк є цілісним завершеним і оригінальним дослідженням, яке є вагомим внеском до культурологічного дискурсу та може бути рекомендована до друку.

Література

1. Денисюк Ж. З. Постфольклор інтернет-комунікації в аксіологічному вимірі. Київ: НАКККіМ, 2017. 384 с.: кольор. вкл.